

oberrans facile in istius farinae homines incido, & ab illis irretior. *Merc.* At qui fit ut quoties eos deseris, facile aufugias, cum viae sis ignarus? *Plut.* Tum demum acutum cerno, pedibusque valeo, solummodo quum fugiendi adest oportunitas.

Merc. Illud etiam mihi responde: qui fit ut cum oculis sis captus (dicendum enim est) praeterea pallidus, & cruribus gravis, tot habeas amatores, adeo ut omnes in te defigant oculos: & si potiantur, felices videantur; sin frustrentur, non sustineant vivere? Ex his quidem non paucos novi, qui sic perditè te amarint, ut se aëreo è scopulo in alta piscosi maris, praecipites abjecerint, rati fastidiri sese abs te, propterea quòd illos nullo pacto respexisses. Quamquam fatiscio, tu quoque fateberis, si quo modo tibi ipsi notus es, furere istos qui hujusmodi amore sunt dementati.

τὰς τοιαύτας ἐμπόλιω παλαιῶν, καὶ σαχηνεύομαι πρὸς αὐτῶν. *Er.* Εἶτα πῶς ἐπειδὴν κατάλιπῆς αὐτὰς, ῥαδίως φεύγεις, ὅτι εἰδὼς τὴν ὁδόν; *Πλάτ.* ὁξυδερκῆς τότε πῶς καὶ ἀρτίως γίνομαι πρὸς μόνον τὸ καιρὸν τὴν φυγῆς.

Ermiḥs. Ἐπὶ δὴ μοι καὶ τῶν τοιοῦτων ἀποκρίναι. πῶς τυφλῶν ὢν, εἰρήσεται γὰρ, ἢ πρὸς ἐπὶ ἄλλοις, καὶ βαρῦς ἐπιποῖν σκελοῖν, τοσαύτας ἐργασίας ἔχοις, ὥστε πάντας ἀπιβλέπειν εἰς σέ, καὶ τυχόντας μὲν, εὐδαιμονεῖν οἰεῖσθαι. εἰ δὲ ἀπότηχοιεν, ὅτι ἀνέχεσθαι ζῶντας; Οἶδα γὰρ πῶς ἐκ ὀλίγης αὐτῶν ἔγωγε σε δυσέρωτας ὄντας, ὥστε καὶ εἰς βαθυκήτεα πίντον φέροντες, ἐρρίψαν αὐτὰς, καὶ πετρῶν κατ' ἡλιβάτων, ὑπερορῶσθαι νομίζοντες ὑπὸ σε, ὅτι περὶ ἔδῃ τῆς ἀρχῆς ἐώργας αὐτὰς. Πλὴν ἀλλὰ καὶ σὺ ἂν, εὖ οἶδα, ὅτι ὁμολογήσεις, εἰ πῶς ξυνίης σαυτῶν, κρηβαντιῶν αὐτὰς, ἐρωμένω τοιαύτω ὄπι μεμηνότας.

Plut.